

Pic Cascavalier (2.562m) - Pointe des Marcelettes (2.909m) - Saint Véran (2.040m). A causa de la poca neu que hi ha als voltants del poble hem d'agafar el cotxe per baixar al fons de la vall seguint la carretera per la que vam venir durant un

La Tête de Longet

quilòmetre. Deixem el cotxe a le Cros, a 1.862 metres, i acabem de baixar fins al Pont du Mouljo per travessar el torrent de l'Aigue Blanche, a 1.849 metres. Aquí és on ens calcem els esquís per seguir una pista forestal pel mig del bosc, primer direcció oest per agafar després direcció sud-est, fins arribar a les cabanes de Lamaron. Des d'aquestes cabanes, lloc on s'acaba el bosc, seguim direcció sud-est fins arribar al Pic de Cascavalier, de 2.562 metres. Ara baixem una mica, direcció sud-oest, fins a trobar-nos la carena que ve de la Pointe des Marcelettes, la qual seguim fins al cim, de 2.909 metres. Tot i que el dia està una mica ennuvolat, aprofitem per fer les fotografies de rigor i contemplar les primeres vistes de la regió. Per al descens primer fem uns metres per la carena, però aviat ens decantem cap al nord per baixar els pendents que ens portaran altre cop a les cabanes de Lamaron, per després acabar de baixar pel bosc per la mateixa pista forestal fins al pont du Mouljo. En total han estat 1.060 metres de desnivell en 3 hores de pujada.

Dilluns, 14 d'abril: Saint Véran (2.040m) - Tête de Longet (3.146m) - Saint Véran (2.040m). Iniciem la ruta des del mateix poble agafant, direcció sud-est, el GR-58 (tour del Queyras). És una pista amb poca neu que ens portarà al pont Vieux, que també travessa el torrent de l'Aigue Blanche, a 1.953 metres. Seguim el GR-58, ara amb neu, al costat del torrent en la mateixa direcció fins passat 1,5 km. És quan iniciem la pujada en direcció sud per després guanyar alçada direcció sud-est i anar a buscar les canals que porten a una espècie de circ anomenat Vallon de Longet, sobre els 2.600

metres. Des d'aquí anem a buscar el Pas de la Cula, a 3.086 metres, coll que està entre la Tête de la Cula, de 3.124 metres direcció sud-oest i la Tête de Longet, de 3.146 metres direcció nord-est, el qual decidim pujar, ja què és un dels més emblemàtics de la zona. Des del cim hi ha unes bones vistes dels cims del Queyras. La baixada la fem pel mateix itinerari. En total han estat 1.220 metres de pujada amb una durada de 3,5 hores.

Dimarts, 15 d'abril: Saint Véran (2.040m) - Chapelle de Clausis (2.389m) - Pointe des Sagnes Longues (3.032m) - Bergerie des Tioures (2.200m) - Refuge Agnel (2.580m). Primer dia del circuit. Agafem la pista direcció sud-est, però no s'ha de confondre amb el GR-58 que surt del mateix lloc. El GR-58 baixa al riu i la nostra pista no perd alçada, tot al contrari, va guanyant a mida que avancem. Després d'uns 5-6 km arribem a la Chapelle de Clausis, a 2.389 metres. En aquest punt és quan girem direcció nord-est per anar a buscar els contraforts del pic de Cornivier, que queda al nord. Nosaltres però seguirem sempre direcció nord-est per anar a buscar la carena que ve de la Pointe des Sagnes Longues, la qual ens portarà al cim, de 3.032 metres. Les vistes segueixen espectaculars, sobretot la del Mont Viso. Tot seguit iniciem el descens direcció nord-oest pels empinats pendents del Vallon de Clausis,

Pujant al pic Segure

una magnífica baixada fins a l'arribada al torrent de l'Aigue d'Agnelle, al lloc anomenat Bergerie des Tioures sobre els 2.200 metres. Ara ens tocarà remuntar la carretera amb neu, que a l'estiu porta al coll d'Agnel, frontera amb Itàlia, i que a nosaltres ens ha portat al refugi d'Agnel, de 2.580 metres, a uns 6 km de distància des d'aquest punt. Finalment i després d'una bona estoneta arribem al refugi. Desnivell total de pujada: 1.372 metres. Desnivell de baixada: 832 metres. Total: 7,5 h.